

חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992*

פרק א': מטרת החוק

1. חוק זה בא לתקן חוקים שונים, לבטלם, לדחות תחילתם או להאריך את תקפם, ולקבוע הוראות נוספות, במטרה לאפשר השגת יעדי התקציב ועמידה במגבלת הגרעון לשנת הכספים 1993 והשגת יעדי המדיניות הכלכלית. מטרת החוק

פרק ב': דיני תקציב

2. בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985¹, בסוף סעיף 49 יבוא:
"ג) סמוך לאחר תום כל רבעון יגיש שר האוצר לועדה אומדן של ביצוע הגרעון ומימונו לתום הרבעון, המבוסס על נתוני קופה."
תיקון חוק
יסודות התקציב -
מס' 13

פרק ג': ביטוח לאומי

3. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968² -
(1) בסעיף 127 א -
תיקון חוק
הביטוח הלאומי -
מס' 79

(א) הגדרת "עולה" - תימחק;

(ב) אחרי הגדרת "דמי אבטלה" יבוא:

"תאריך קובע" - האחד בחודש שבו התחילה תקופת האבטלה, ובלבד שחלפו שנים עשר חדשים לפחות מהאחד בחודש שבו התחילה תקופת האבטלה הקודמת.:"

(2) במקום סעיף 127 ב לחוק העיקרי יבוא:

"תקנות 127 ב. השר, לאחר התייעצות עם שר האוצר, רשאי להרחיב בתקנות את חוג המבוטחים לענין פרק זה בתנאים שקבע.:"

(3) בסעיף 127 ד(א) -

(א) בפסקה (1), במקום "לראשון לחודש שבו התחילה תקופת האבטלה (להלן - התאריך הקובע)" יבוא "לתאריך הקובע" והסיפה המתחילה במלים "היה הזכאי עולה" - תימחק;

(ב) בפסקה (2), הסיפה המתחילה במלים "היה הזכאי עולה" - תימחק, ובסופה יבוא "האמור בפסקה זו יחול בתנאי שהתאריך הקובע חל בתום עשרים וארבעה חדשים לפחות מהתאריך הקובע שקדם לו.:"

* נתקבל בכנסת ביום 1' בטבת התשנ"ג (31 בדצמבר 1992): הצעת החוק דכרי הסכר פורסמו בהצעות חוק 2143, מיום א' בחשוון התשנ"ג (28 באוקטובר 1992), עמ' 2.
¹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60: התשנ"ב, עמ' 40.
² ס"ח התשכ"ח, עמ' 108.

(4) בסעיף 127א, במקום הסיפה המתחילה במלים "או מהכנסת המינימום" יבוא "כהגדרתו בחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987³;

(5) במקום סעיף 127טז יבוא:

127טז. (א) הזכאי לדמי אבטלה ובעד אותו זמן יש לו הכנסה מקיצבת פרישה, ינוכה מדמי האבטלה, המגיעים לו ליום לפי סעיף 127, סכום השווה ל-60% מהכנסתו היומית שמקורה בקיצבה כאמור.

"דמי אבטלה
למקבל קיצבת
פרישה

(ב) חושבו דמי אבטלה לזכאי כאמור בסעיף קטן (א) לפי הכנסה שהיתה לו לאחר הפרישה, לא יפחתו דמי האבטלה ליום, לאחר הניכוי האמור בסעיף קטן (א), מסכום השווה ל-40% מדמי האבטלה ליום שהיו מגיעים לו לפי סעיף 127, אלמלא קיבל קיצבת פרישה.

(ג) השר יקבע בתקנות דרכי חישוב ההכנסה היומית כאמור בסעיף קטן (א).

(ד) בסעיף זה, "קיצבת פרישה" – קיצבה המשתלמת עקב פרישה מכל אחד מאלה:

- (1) עבודה;
- (2) שירות בצבא הגנה לישראל;
- (3) שירות במשטרת ישראל;
- (4) שירות בתי הסוהר."

(6) סעיף 127ט – בטל;

(7) בסעיף 127כ, במקום "127ב(א) ו-(ב)" יבוא "127ב";

(8) אחרי סעיף 159 יבוא:

159א. (א) שיעורי דמי הביטוח הנקובים בטור ג' בלוח י' לענין עובד ולענין עובד עצמאי, יופחתו באחוזים מההכנסה או מהשכר כנקוב בטור ו' בלוח י'.

"הפחתת דמי
ביטוח

(ב) הוראת סעיף קטן (א) תחול רק לגבי שיעורי דמי הביטוח שהמעביד אינו מנכה משכרו של העובד לפי סעיף 161.

159ב. (א) הופחתו דמי ביטוח לפי הוראות סעיף 159א, ישלם אוצר המדינה למוסד מדי חודש, סכום השווה לצירופם של שני אלה (להלן – השיפוי):

שיפוי אוצר
המדינה למוסד

(1) סכום השווה ל-49.8742% מסך כל התקבולים שגבה המוסד ממעבידים בחודש שלגביו מחושב השיפוי;

(2) סכום השווה ל-47.8689% מסך כל התקבולים שגבה המוסד מעובדים עצמאיים בחודש שלגביו מחושב השיפוי;

³ ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.

לענין סעיף זה, "תקבולים" – כל התקבולים שגבה המוסד לפי הוראות פרק ח' ולפי הוראות חוק מס מקביל, התשל"ג-1973.⁴

(ב) הסכומים שאוצר המדינה חייב בתשלומם לפי סעיף קטן (א) יועברו למוסד מדי חודש עד היום ה'15 בו.

(ג) הסכומים כאמור בסעיף קטן (ב) ישולמו למוסד לפי אומדן שקבע המוסד מדי חודש בהתאם לגביית דמי הביטוח הצפויה באותו חודש ושעליו הודיע המוסד לאוצר המדינה.

(ד) שילם אוצר המדינה בהתאם לאומדן לפי סעיף קטן (ג) סכום קטן או גדול מהסכום שהיה צריך להשתלם לפי סעיף קטן (א), ישולם החסר או יוחזר היתר במועד התשלום הקרוב שלפי סעיף קטן (ב), לאחר שהודיע המוסד על החסר או היתר, לפי הענין, בצירוף הפרשי הצמדה למדד לפי שיעור השינוי של המדד שפורסם בחודש שיועד לתשלום לעומת המדד שפורסם בחודש שבו שולם התשלום בפועל; הודיע המוסד על תשלום חסר פחות משבעה ימים לפני מועד התשלום הקרוב, ישולם החסר במועד התשלום שלאחריו.

(ה) לא שילם אוצר המדינה למוסד תשלומים, על פי האומדן האמור בסעיף קטן (ג) או על פי הודעה על תשלום חסר כאמור בסעיף קטן (ד), במועד, ייוספו לסכום האמור (להלן – הסכום שבפיגור) שני אלה:

(1) הפרשי הצמדה למדד לפי שיעור השינוי של המדד שפורסם בחודש שיועד לתשלום הסכום שבפיגור לעומת המדד שפורסם בחודש שבו שולם התשלום בפועל;

(2) ריבית בשיעור של 5% לשנה, צמודה למדד לפי שיעור השינוי של המדד כאמור בפסקה (1).":

(9) בסעיף 217(א) –

(א) בפסקה (1), במקום הסיפה המתחילה במלים "לפי חוק יציבות המשק" יבוא "לפי סעיף 159ב";

(ב) בפסקה (2), במקום "חוק יציבות המשק" יבוא "סעיף 159ב";

⁴ ס"ח התשל"ג, עמ' 88.

"לוח י"

(סעיפים 159, 160 ו-215)

שיעורי דמי ביטוח

טור א'	טור ב'	טור ג'	טור ד'	טור ה'	טור ו'
פרט	ענף הביטוח	אחוזים מההכנסה או מהשכר או מההכנסה או מהשכר	אחוזים מההכנסה או מהשכר בהפחתה לפי סעיף 159א	הניכוי משכר העובד לענין סעיף 161(ג) באחוזים	שיעורי ההפחתה באחוזים מההכנסה או מהשכר
1	זיקנה ושאיירים	5.42	3.37	2.70	2.05
2	אמהות - עובד ועובד עצמאי	0.85	0.64	0.60	0.21
3	אמהות - מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	0.25	-	-	-
4	ילדים	2.48	0.81	-	1.67
5	נפגעי תאונות	0.10	0.05	0.05	0.05
6	נפגעי עבודה	0.70	0.23	-	0.47
7	-	-	-	-	-
8	אבטלה	0.30	0.19	0.15	0.11
9	נכות	1.95	1.40	1.30	0.55
10	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	0.05	0.02	-	0.03
11	שירות מילואים	2.00	0.92	0.45	1.08
12	סיעוד	0.20	0.12	0.10	0.08

4. בחוק הביטוח הלאומי (הוראת שעה), התשנ"א-1991⁵, בסעיף 1, המלים "בתקופת שנתיים" - יימחקו, ובסופו יבוא "עד יום כ"ח בטבת התשנ"ה (31 בדצמבר 1994)".

5. חוק יציבות המשק (הוראות שונות), התשמ"ז-1987⁶ - בטל.

6. (א) תחילתו של פרק זה ביום ח' בטבת התשנ"ג (1 בינואר 1993) (להלן - יום התחילה).

(ב) פסקאות (1) ו-(3) בסעיף 3 יחולו על מי שהתאריך הקובע לגביו חל ביום התחילה או אחריו, ופסקה (5) בסעיף 3 תחול לגבי דמי אבטלה המשולמים בעד תקופה שמיום התחילה ואילך.

⁵ ס"ח התשנ"א, עמ' 106.

⁶ ס"ח התשמ"ז, עמ' 104.

7. בפרק זה ובתקנות לפיו – הנכסים, "בנין", "אדמה חקלאית", "אדמת בנין", "מחזיק" ו"דייר משנה" – כמשמעותם בסעיף 269 לפקודת העיריות:⁷
- "מועצה" – כהגדרתה בסעיף 1 לפקודת העיריות וכן מועצה שנתכוננה לפי פקודת המועצות המקומיות⁸:
- "השרים" – שר האוצר ושר הפנים.
8. (א) מועצה תטיל בכל שנת כספים ארנונה כללית על הנכסים שבתחומה שאינם אדמת בנין; הארנונה תחושב לפי יחידת שטח בהתאם לסוג הנכס, לשימושו ולמקומו, ותשולם בידי המחזיק בנכס.
- (ב) השרים יקבעו בתקנות את סוגי הנכסים וכן כללים בדבר אופן חישוב שטחו של נכס, קביעת שימוש, מקומו וסיווגו לענין הטלת ארנונה כללית.
9. (א) השרים יקבעו בתקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת, לכל שנת כספים, סכומים מועריים וסכומים מרביים לארנונה הכללית אשר יטילו הרשויות המקומיות על כל אחד מסוגי הנכסים, וכללים בדבר עדכון סכומי הארנונה הכללית, וכן רשאים הם לקבוע יחס בין הסכומים אשר יוטלו על כל אחד מסוגי הנכסים.
- (ב) קביעת סכומים כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה לכל שנת כספים לא יאוחר מששים ימים לפני תחילתה.
- (ג) השרים יקבעו בתקנות כללים שלפיהם תוטל ארנונה כללית על נכסים שהמחזיק בהם היא המדינה או תאגיד שהוקם בחוק, ויכול שעל פי כללים כאמור תוטל על סוגי נכסים מסויימים ארנונה כללית בסכום אפס.
10. לא הטילה מועצה ארנונה כללית לשנת כספים מסויימת, תשולם הארנונה לאותה שנה בתחום הרשות המקומית בסכומים ובמועדים אשר נקבעו בשנה הקודמת, כשהיא מעודכנת על פי כללים כאמור בסעיף 9(א).
11. (א) שר הפנים רשאי, בנסיבות מיוחדות, להתיר לרשות מקומית להטיל בתוך שנת הכספים תוספת לארנונה בעד התקופה שמיום האישור ועד סוף שנת הכספים, ולקבוע מועדים לתשלום התוספת; היתר שעל פיו מוטלים סכומי ארנונה שאינם בהתאם לאמור בסעיף 9(א), טעון גם הסכמת שר האוצר.
- (ב) הרשות המקומית תודיע לכל מחזיק החייב בתשלום התוספת את סכומה ומועדי תשלומה.
- (ג) הודעה בדבר אישור תוספת, סכומיה ומועדי תשלומה – תפורסם ברשומות.
12. (א) השרים יקבעו בתקנות את שיעור ההנחה המרבי שיינתן למי שישלם ארנונה כללית בתשלום אחד בתחילת שנת הכספים.
- (ב) שר הפנים יקבע בתקנות תנאים וכללים למתן הנחות אחרות בתשלומי הארנונה הכללית, ואת שיעורי ההנחה המרביים.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 197.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ס"ח התשנ"ב, עמ' 38.

(ג) מועצה לא תפחית תשלומי ארנונה כללית אלא אם כן נתקיימו במחזיק בנכס התנאים שנקבעו בתקנות לפי סעיף זה, ובהתאם לכללים ולשיעורים שנקבעו.

13. בפקודת העיריות -

(1) האמור בסעיף 3 יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) השר לא יכריז כי תושבי אזור שמספרם אינו עולה על שלושת אלפים יהיו עיריה, אלא אם כן נתקיימו באזור תנאים ונסיבות מיוחדים.":

(2) סעיפים 273, 274ב(א) ו(ב), 275 ו-278 עד 280 - בטלים.

תיקון פקודת
העיריות - מס' 47

14. בחוק לתיקון פקודת מסי העיריה ומסי הממשלה (פיטורין) (מס' 6), התשנ"ב-1992,⁹ בסעיף 3, במקום "מראשית שנת הכספים 1993" יבוא "מראשית שנת כספים 1994".

תיקון חוק
לתיקון פקודת
מסי העיריה
ומסי הממשלה
(פיטורין) (מס' 6)

15. בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963¹⁰, סעיף 9א - בטל.

תיקון חוק
מס שבח
מקרקעין - מס' 23

16. בחוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952¹¹, סעיף 29 - בטל.

תיקון חוק
מס קניה (טובין
ושירותים) - מס' 11

17. חוק הרשויות המקומיות (תמורת ארנונת רכוש), התשל"ה-1975¹² - בטל.

ביטול חוק
הרשויות המקומיות
(תמורת ארנונת
רכוש)

18. בפקודת המועצות המקומיות -

(1) האמור בסעיף 1 יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) השר לא יכריז בצו כי כפר פלוני או קבוצת כפרים פלונית או אזור פלוני יתנהלו על ידי מועצה מקומית אלא אם כן מספר התושבים באותו כפר, קבוצת כפרים או אזור, לפי הענין, עולה על שלושת אלפים, וזולת אם נתקיימו תנאים ונסיבות מיוחדים.":

(2) סעיפים 17 ו-18 - בטלים.

תיקון פקודת
המועצות המקומיות -
מס' 18

תחולה והוראת
מעבר

19. (א) הוראות סעיף 9(ב) ו-(ג) יחולו החל בשנת הכספים 1994; יתר ההוראות הקודמות של פרק זה יחולו החל בשנת הכספים 1993.

(ב) תוך 21 ימים מיום פרסומן הראשון של תקנות לפי פרק זה תתקן מועצה את החלטתה בדבר הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 1993, ככל שיידרש להתאמתה לתקנות.

20. (א) האמור בסעיף 3 לחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), התשל"ו-1976¹³, יסומן (א), בפסקה (2) בו, אחרי "נפלה" יבוא "בהודעת התשלום שמשיגים עליה", ואחריו יבוא:

תיקון חוק
הרשויות המקומיות
(ערר על קביעת
ארנונה כללית) -
מס' 3

⁹ ס"ח התשנ"ב, עמ' 43.
¹⁰ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.
¹¹ ס"ח התשי"ב, עמ' 344.
¹² ס"ח התשל"ה, עמ' 107.
¹³ ס"ח התשל"ו, עמ' 252.

"(ב) אין באמור בחוק זה כדי להסמיך את מנהל הארנונה או את ועדת הערר לדון או להחליט בטענה שמעשה המועצה של הרשות המקומית בהטלת הארנונה או בקביעת סכומיה היה נגוע באי־חוקיות שלא כאמור בפסקאות (1) עד (3) של סעיף קטן (א)."

(ב) תחילתו של סעיף זה ביום ח' באדר התשנ"ג (1 במרס 1993).

פרק ה': חישוב עלות המים והתעריפים לדמי מים

21. בחוק המים, התשי"ט-1959¹⁴ -

תיקון חוק
המים - מס' 8

(1) במקום סעיף 111 יבוא:

"כללים לחישוב עלות המים 111. שר החקלאות, לאחר התייעצות עם מועצת המים ובהסכמת שר האוצר, ולענין מים המסופקים לרשויות מקומיות - לאחר התייעצות גם עם שר הפנים, יקבע בתקנות כללים לחישוב עלות המים: כללים אלה יתבססו על העלויות הממשיות של ספק המים בקשר להפקת המים ואספקתם, לרבות ריבית, בלאי והוצאות אחרות."

(2) בסעיף 112 -

(א) האמור בו יסומן (א), במקום הרישה המסתיימת במלים "לקבוע תעריפים לדמי מים" יבוא "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, ולענין מים המסופקים לרשויות מקומיות - לאחר התייעצות גם עם שר הפנים, לקבוע בתקנות תעריפים לדמי מים";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), תעריפים למים המסופקים על ידי רשויות מקומיות ייקבעו בידי שר הפנים בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת."

(3) אחרי סעיף 112 יבוא:

112. (א) התברר במועד כלשהו כי שיעור השינוי של הסל הקובע מגיע ל-3.5% או יותר, יעודכנו התעריפים לדמי מים הנקבעים לפי סעיף 112(א) לפי שיעור השינוי: חלפו ששה חדשים מיום שנקבעו תעריפים לדמי מים לפי סעיף 112(א) או מיום העדכון האחרון לפי סעיף קטן זה, יעודכנו התעריפים לפי שיעור השינוי של הסל הקובע, אף אם לא הגיע ל-3.5%: בסעיף זה - "המדד הכללי - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"מדד השכר" - הממוצע לשלושה חודשים רצופים של השכר הממוצע במשק שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; "שיעור השינוי של הסל הקובע" - שיעור השינוי המצטבר של שלושה אלה:

¹⁴ ס"ח התשי"ט, עמ' 169.

(1) 35% משיעור השינוי במוצע תעריפי החשמל לעומת ממוצע תעריפי החשמל שהיו בתוקף במועד ההעלאה הקודם:

(2) 15% משיעור השינוי במדד השכר הידוע לעומת מדד השכר שהיה ידוע במועד ההעלאה הקודם:

(3) 50% משיעור השינוי במדד הכללי הידוע לעומת המדד הכללי שהיה ידוע במועד ההעלאה הקודם:

שר החקלאות ושר האוצר רשאים, בהתחשב בשינויים ביחסים בין מרכיבי העלות של הפקת מים, לשנות בצו את היחס שבין המרכיבים האמורים בפסקאות (1) עד (3):

"מועד ההעלאה הקודם" – המועד האחרון שבו נקבעו תעריפים לדמי מים לפי סעיף 112(א) או שבו חושב העדכון האחרון לפי סעיף קטן זה, לפי המאוחר.

(ב) נציב המים יפרסם ברשומות הודעה על תעריפי דמי המים שעודכנו לפי סעיף קטן (א).":

(4) בסעיף 113, סעיף קטן (ב) – בטל:

(5) במקום סעיף 115 יבוא:

"תחילת תקנות 115. תקנות לפי סעיפים 111 ו-112 יכול שתחילתן תהיה לפני פרסומן אך לא לפני התקנתן.":

(6) בסעיף 116, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"ג) כל כספי קרן האיוון יופקדו אצל החשב הכללי במשרד האוצר, ויחולו על הוצאתם ההוראות החלות על הוצאות מתקציב המדינה.":

(7) בסעיף 118(א), במקום "ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה ועדת הכספים של הכנסת" יבוא "בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת":

(8) בסעיף 121, אחרי "התייעצות עם מועצת המים" יבוא "ובהסכמת שר האוצר", ובסופו יבוא "ובלבד שסך כל ההענקות שישולמו מתוך קרן האיוון בשנת כספים אחת לא יעלה על סך כל הכנסות הקרן מהיטלי איוון, מתשלום מיוחד ומסכומים שיועברו לה מתקציב המדינה, אם נקבעו סכומים כאלה, והכל לפי הקבוע בתקציבה המאושר של הקרן לאותה שנת כספים":

(9) אחרי סעיף 124 יבוא:

"סימן ד': הפרשי הצמדה וריבית

124. בסמן זה –

הגדרות

"תשלום יתר" – תשלום לפי חוק זה ששילם אדם בלא שחב בו או יתר תשלום ששילם אדם על סכום שהוא חב בו לפי חוק זה;

"הפרשי הצמדה" – תוספת לפי שיעור עליית המדד, כשהיא מחושבת, לפי הענין –

(1) בתשלום לפי חוק זה - מן המדד שפורסם לאחרונה לפני מועד החיוב עד המדד שפורסם לאחרונה לפני יום התשלום בפועל;

(2) בתשלום יתר - מן המדד שפורסם לאחרונה לפני מועד החיוב עד המדד שפורסם לאחרונה לפני יום החזרתו בפועל;

"מדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"מועד החיוב" - המועד לביצוע תשלום לפי חוק זה שנקבע בהודעה לגביו;

"ריבית" - ריבית צמודה למדד בשיעור של 4% לשנה -

(1) על תשלום לפי חוק זה - ממועד החיוב עד מועד התשלום בפועל;

(2) על תשלום יתר - מיום תשלומו עד יום החזרתו בפועל.

תשלומי פיגורים 124ט. (א) תשלום לפי חוק זה שלא שולם במועד החיוב ישולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית.

(ב) דין הפרשי הצמדה וריבית, לענין גבייתם, כדין התשלום שבשלו הם נגבים.

החזר תשלומי יתר 124י. שילם אדם תשלום יתר ולא הוחזר לו תוך שלושים ימים מיום תשלומו, יחזירו נציבי המים או תחזירו קרן האיוון, לפי הענין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית.

22. בחוק הריבית (שינוי שיעורים), התשל"ג-1972¹⁵, בתוספת הראשונה, כסופה יבוא: (17) סעיף 124ח לחוק המים, התשי"ט-1959.

תיקון חוק הריבית (שינוי שיעורים) - מס' 7

פרכ ו': ענף הלול

23. בסעיף 2 לחוק הגליל, התשמ"ח-1988¹⁶ -

תיקון חוק הגליל - מס' 3

(1) במקום סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יבוא:

"(ג) (1) בקביעת המכסות לפי חוק המועצה לענף הלול, תינתן למרום הגליל עדיפות לקיום משק הלול, באופן שכל תוספת למכסה ארצית תיווסף תחילה למשקי הלול שבמרום הגליל, וזאת עד שמכסות הייצור שלהם יגיעו לכמויות הבאות:

(א) במשק הלול המשפחתי - 50 טון ייצור שנתי ליחידת פטימים ו-500,000 ביצי מאכל לשנה ליחידת משק הטלה;

(ב) באגודה שיתופית חקלאית שהיא קיבוץ - 500 טון ייצור שנתי ליחידת משק פטימים או הכמות שנקבעה לה לשנת 1992, לפי הגבוהה ביניהן, ו-5 מיליון ביצים ליחידת משק הטלה.

¹⁵ ס"ח התשל"ג, עמ' 12: התשמ"ט, עמ' 52.
¹⁶ ס"ח התשמ"ח, עמ' 22: התשנ"ב, עמ' 130.

(2) תוספת המכסה לפי פסקה (1) מותנית בכך, שהמגדל הזכאי לה כאמור קיים וממשיך לקיים את הוראות חוק המועצה לענף הלול והכללים שנקבעו על פיו.

(ד) (1) לבעלי מכסה במרום הגליל תינתן סובסידיה בשיעורים אלה מהעלות התחשיבית לייצור:

שנה	לייצור פטימים	לייצור ביצי מאכל
1993	16%	19%
1994	14.5%	18%
1995	13%	17%

סובסידיה כאמור תינתן בשל פטימים וביצי מאכל שיוצרו במסגרת המכסות האמורות בסעיף קטן (ג) ועד הכמויות הנקובות שם.

(2) שר האוצר ושר החקלאות יקבעו בתקנות כללים בדבר אמות מידה ונוהל לענין תשלום סובסידיה לפי פסקה (1), וכן כללים לחישוב העלות התחשיבית לייצור פטימים וביצי מאכל לענין פסקה (1), ולעדכון העלות התחשיבית כאמור, ובלבד שעדכון זה ייעשה אחת לשלושה חודשים.

(3) תקנות ראשונות לפי פסקה (2) יותקנו עד יום ז' באדר התשנ"ג (28 בפברואר 1993):

(2) בסוף התוספת יבוא:

9. קיבוץ לוטם.

10. "נהריה" כפר שיתופי להתיישבות חקלאית בע"מ."

24. סעיף 4 לחוק הגליל (תיקון מס' 2), התשנ"ב-1992¹⁷ - בטל.

25. בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1964¹⁸ -

(1) בסעיף 53(א), בסוף פסקה (1) יבוא "או בתום תקופת הצמדה כאמור שעליה הסכימו בכתב המגדל והקבלן המורשה אם אינה עולה על שנה אחת";

(2) בסעיף 54(א), פסקה (1) - תימחק;

(3) בסעיף 55, במקום "לפי הסעיפים 47 ו-49" יבוא "לפי סעיף 49".

פרק ז': תיקונים שונים

26. בסעיף 50 לחוק הבזק, התשמ"ב-1982¹⁹, המלים "או למתן שירותי טלפונים בינלאומיים במערכת טלפונים בינלאומית" - יימחקו, ובסופו יבוא "ואולם לא יראו רשת רדיו-טלפון נייד כחלק מרשת כלל ארצית של טלפונים".

¹⁷ ס"ח התשנ"ב, עמ' 130.

¹⁸ ס"ח התשכ"ד, עמ' 12; התשנ"ב, עמ' 174.

¹⁹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התש"ן, עמ' 142.

תיקון חוק
הגליל (תיקון
מס' 2)

תיקון חוק
המועצה לענף
הלול (ייצור
ושיווק) - מס' 8

תיקון חוק
הבזק - מס' 8

27. (א) בחוק הליכי תכנון ובניה (הוראת שעה), התש"ן-1990²⁰ – תיקון חוק הליכי תכנון ובניה (הוראת שעה) – מס' 3
- (1) בסעיף 13(א) –
- (א) במקום פסקה (5) יבוא:
- “(5) נציג שר המשפטים:”
- (ב) במקום פסקה (11) יבוא:
- “(11) נציג השר לאיכות הסביבה:”
- (2) בסעיף 3, סעיף קטן (ג) – בטל;
- (3) בסעיף 10, במקום “ז’ בטבת התשנ”ג (31 בדצמבר 1992)” יבוא “ט”ז כחשון התשנ”ד (31 באוקטובר 1993).”
- (ב) בחוק הליכי תכנון ובניה (הוראת שעה) (תיקון מס’ 2), התשנ”ב-1992²¹ (להלן – תיקון מס’ 2), האמור בסעיף 6 יסומן (א), בו, במקום “1 עד 3” יבוא “1 ו-2”, ואחריו יבוא:
- “(ב) סעיף 3 של חוק זה יחול גם על תכנית שאושרה לפני תחילתו של חוק זה ושנקבע בה מה ייחשב כתחילת ביצועה של התכנית, ובלבד שאין בכך כדי להחמיר בתנאים הקובעים מה ייחשב כתחילת ביצועה.”
- (ג) תחילתו של סעיף קטן (ב) ביום תחילתו של תיקון מס’ 2.
28. בחוק יציבות מחירים במצרכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ”ו-1985²², בסעיף 2, במקום “ז’ בטבת התשנ”ג (31 בדצמבר 1992)” יבוא “י”ז בטבת התשנ”ד (31 בדצמבר 1993).”
29. (א) בחוק לעידוד השקעות הון, התשי”ט-1959²³, בסעיפים 18(א), 47(א) ו-94(א)(א5), במקום “ז’ בטבת התשנ”ג (31 בדצמבר 1992)” יבוא “י”ז בטבת התשנ”ד (31 בדצמבר 1993).”
- (ב) בחוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס’ 39), התשנ”א-1990²⁴, בסעיף 6, ברישה, במקום “ז’ בטבת התשנ”ג (31 בדצמבר 1992)” יבוא “י”ז בטבת התשנ”ד (31 בדצמבר 1993).”
30. בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), התשמ”ט-1989²⁵, בסעיף 45, במקום “1992” יבוא “1993”.
31. בחוק לשכת עורכי הדין, התשכ”א-1961²⁶ – תיקון חוק לשכת עורכי הדין – מס’ 20
- (1) במקום סעיף 81 יבוא:
- “תעריף מינימלי
81. המועצה הארצית של הלשכה רשאית לקבוע תעריף מינימלי לשכר טרחה בעד שירותי עורכי דין, שיהיה בבחינת המלצה לחברי הלשכה, אך לא יחייבם.”
- (2) בסעיף 86, במקום “לסעיפים 81 עד 85” יבוא “לסעיפים 82 עד 85”.

²⁰ ס”ח התש”ן, עמ’ 166: התשנ”ב, עמ’ 158.

²¹ ס”ח התשנ”ב, עמ’ 158.

²² ס”ח התשמ”ו, עמ’ 2: התשנ”ב, עמ’ 41.

²³ ס”ח התשי”ט, עמ’ 234: התשנ”א, עמ’ 4.

²⁴ ס”ח התשנ”א, עמ’ 4.

²⁵ ס”ח התשמ”ט, עמ’ 28.

²⁶ ס”ח התשכ”א, עמ’ 178: התשנ”ב, עמ’ 72.

(1) בסעיף 1, במקום הגדרת "השר" יבוא:

"השרים" - שר הכלכלה והתכנון ושר האוצר;

(2) בסעיפים 9(ב), 20(א), 21(א), 21(ב), 21(ג) ו-25, במקום "והשר" יבוא "והשרים";

(3) בסעיף 11(א), בסופו יבוא:

"(12) נציג אוניברסיטת בן-גוריון בנגב.";

(4) בסעיף 20(ב), במקום "והשר" יבוא "והשרים";

(5) בסעיף 24(א), במקום "לשר, לשר האוצר" יבוא "לשרים";

(6) בסעיף 25(ב), במקום "השר ושר האוצר" יבוא "השרים".

אברהם (בייגה) שוחט
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבח וייס
יושב ראש הכנסת

חיים הרצוג
נשיא המדינה

²⁷ ס"ח התשנ"ב, עמ' 26.

חוק התכנון והבניה (תיקון מס' 36), התשנ"ג-1992*

1. בסעיף 145 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965¹, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(1) (ו) שר הפנים יקבע בתקנות, בהתייעצות עם שר האנרגיה והתשתית ועם השר לאיכות הסביבה, סוגים של עבודות ומתקנים הדרושים להולכה, לחלוקה או להספקה של חשמל; נקבעו סוגים כאמור, תהיה הרשאת הקמתם בדרך שיקבע שר הפנים באותן תקנות: הרשאה כאמור תבוא במקום היתר לפי סעיף זה;

(2) לענין פרק י', עבודה שבוצעה או מתקן שהוקם כאמור בפסקה (1) ללא הרשאה על פי התקנות או שלא בהתאם להרשאה כזו, יראו אותם כבניה ללא היתר או כסטיה מהיתר, לפי הענין;

(3) עבודות שבוצעו או מתקנים שהוקמו על פי הרשאה כאמור בפסקה (1), יראו אותם כאילו בוצעו או הוקמו בהתאם לתכנית, ובלבד שאין בהם סתירה להוראות תכנית מאושרת: שר הפנים רשאי בתקנות כאמור בפסקה (1), לקבוע הוראות לענין סטיה של הרשאה כאמור מתכנית מופקדת."

אריה דרעי
שר הפנים

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבח וייס
יושב ראש הכנסת

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ז' בטבת התשנ"ג (31 בדצמבר 1992): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2147, מיום כ"ב בחשוון התשנ"ג (18 בנובמבר 1992), עמ' 30.
1 ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשנ"ב, עמ' 159.